

1. Dávno se nikdo neptá, dávno je k odpovědím ztracená v mlze cesta.

Páter spí při zpovědi. Proč by ho zajímalo kdo za co vlastně může, stalo se co se stalo a těžko něco zmůže s tím.

Asi nezbývá než to tak zkrátka vzít.

2. Proč by ho vůbec měla trápit ta fůra hnoje. Kráčí-li ta duše z těla nestačí

před liftbojem-

chlápkem z nebeský zdviže odříkat otčenáše, servilně mávnout křížem a doufat, že tě sveze výš než ty ostatní.

To bude chtít trochu víc.

R: Dámy a pánové váš smích falešně zní.

Slova tu nad stolem váží sotva víc

než dým. S doutníkem v zubech zdá se, každej tu má co říct. A frázi střídá fráze, jen samý žvásty nic víc.

3. Dávno jen tichý snění vládne ve zpovědnici. Páter až do setmění

klidně spí na lavici. Beztak už nikdo neví čím je co vina, svý tu o vykoupení

jen mouchy v pavučinách ví. Asi jim nezbývá než to tak zkrátka vzít.

R: Dámy a pánové...